

KONINKRIJK BELGIE.

ROYAUME DE BELGIQUE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 7 oktober 1994 door de Minister van Sociale Zaken verzocht haar van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot organisatie van de mededeling van sociale gegevens van persoonlijke aard tussen instellingen van sociale zekerheid", heeft op 20 oktober 1994 het volgend advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre des Affaires sociales, le 7 octobre 1994 d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté royal "organisant la communication de données sociales à caractère personnel entre institutions de sécurité sociale", a donné le 20 octobre 1994 l'avis suivant :

ALGEMENE OPMERKINGEN.

1.1. De bepalingen opgenomen in het voor advies voorgelegde ontwerp-besluit zijn identiek aan de bepalingen opgenomen in een ontwerp van koninklijk besluit "tot organisatie van de mededeling van sociale gegevens van persoonlijke aard tussen instellingen van sociale zekerheid", waarover de Raad van State, afdeling wetgeving, op 19 juli 1994 het advies L. 23.543/1/V heeft uitgebracht.

In dat advies is de Raad van State, afdeling wetgeving, tot de bevinding gekomen dat met betrekking tot het hem voorgelegde ontwerp-besluit de pleegvormen, bepaald in artikel 44 van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, moeten worden in acht genomen, hetgeen inhoudt dat het ontwerp zowel voor advies aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, als ter beraadslaging aan de Ministerraad dient te worden voorgelegd. Daar die pleegvormen alsnog niet waren in acht genomen heeft de Raad van State, afdeling wetgeving, zich in het advies L. 23.543/1/V onthouden van een verder onderzoek van het betrokken ontwerp-besluit.

1.2. In de begeleidende brief welke de voorliggende adviesaanvraag vergezelt, geeft de Minister van Sociale Zaken kennis van haar standpunt dat het hoger genoemde artikel 44 van de wet van 8 december 1992 niet van toepassing is op het ontwerp-besluit en dat derhalve de door dat artikel voorgeschreven pleegvormen niet moeten worden nageleefd met betrekking tot het betrokken ontwerp. Ter ondersteuning van dat standpunt worden in de begeleidende brief tevens een aantal argumenten aangehaald.

.../...

De Raad van State, afdeling wetgeving, wijst in dat verband erop dat hij door het uitbrengen van het advies L. 23.543/1/V zijn adviesbevoegdheid heeft uitgeput, wat betreft de vraag omtrent de naleving van de - overigens substantiële - pleegvormen, bedoeld in artikel 44 van de wet van 8 december 1992. Ter zake kan dan ook worden volstaan met een verwijzing naar het vroeger uitgebrachte advies, met dien verstande dat het betrokken advies overeenkomstig artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, samen met het voorliggend advies, aan het Verslag aan de Koning bij het ontwerp-besluit dient te worden gehecht. Daarenboven zullen de hierna geformuleerde opmerkingen uiteraard moeten worden gelezen met het voorbehoud dat in het advies L. 23.543/1/V is gemaakt.

2. Uit de in artikel 1, 5° tot 7°, van het ontwerp gedefinieerde begrippen valt af te leiden dat de ontworpen regeling blijkbaar niet beperkt blijft tot het mededelen van sociale gegevens van persoonlijke aard tussen instellingen van sociale zekerheid, bedoeld in artikel 2, eerste lid, 2°, van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid, doch dat die regeling tevens de gegevensuitwisseling beoogt waarbij andere instellingen zijn betrokken. Uit diverse bepalingen van het ontwerp en uit het verslag aan de Koning blijkt dat daarbij inzonderheid wordt bedoeld op een - volgens de bewoordingen van het verslag aan de Koning - specifiek orgaan als het Nationaal Intermutualistisch College. Dat laatste orgaan zal - steeds volgens het Verslag aan de Koning - optreden als een "beheersinstelling van een secundair netwerk" in de zin van artikel 1, 6°, van het ontwerp.

.../...

Het onderscheid dat wordt gemaakt tussen het Nationaal Intermutualistisch College, enerzijds, en de instellingen van sociale zekerheid in de zin van de wet van 15 januari 1990, anderzijds, is niet nieuw (1). Dat neemt nochtans niet weg dat - in de huidige stand van de reglementering - de omschrijving van het begrip "beheersinstelling van een secundair netwerk" in artikel 1, 6°, van het ontwerp, niet aansluit bij de laatstgenoemde wet. In de mate dat daarmee andere instellingen worden beoogd dan de instellingen van sociale zekerheid, moet immers meer in het bijzonder worden vastgesteld dat die omschrijving niet verenigbaar is met het bepaalde in artikel 6, tweede lid, 2°, van

-
- (1) Dat onderscheid wordt ook gemaakt in het koninklijk besluit van 12 augustus 1993 houdende de organisatie van de informatieveiligheid bij de instellingen van sociale zekerheid dat samen met het voorliggend ontwerp-besluit een algemene regeling uitmaakt voor het secundaire netwerk. In verband met het begrip "beheersinstelling van een secundair netwerk" in artikel 1 van het koninklijk besluit van 12 augustus 1993, wordt in het Verslag aan de Koning bij dat besluit onder meer gesteld : "Elk sectorieel netwerk wordt met de Kruispuntbank verbonden via een instelling, die een bijzonder verwijzingsrepertorium bijhoudt voor de betrokken sector. Deze instelling wordt 'beheersinstelling van een secundair netwerk' genoemd. Dit kan hetzij een instelling van sociale zekerheid zijn in de zin van artikel 2, eerste lid, 2°, van de wet van 15 januari 1990, hetzij een andere instelling, zoals bijvoorbeeld het Nationaal Intermutualistisch College. De beheersinstellingen van secundaire netwerken zijn onderworpen aan de bepalingen van het ontwerp van besluit, ook als zij geen instellingen van sociale zekerheid zijn in de zin van de Kruispuntbankwet" (B.S., 21 augustus 1993, blz. 18.489).

.../...

de voornoemde wet (1). Tevens is er de vaststelling dat de in de wet van 15 januari 1990 vervatte waarborgen uitsluitend gelden ten aanzien van de in die wet bedoelde sociale-zekerheidsinstellingen en derhalve niet ten aanzien van andere instellingen zoals het Nationaal Inter-mutualistisch College.

Indien de Regering andere instellingen dan de instellingen van sociale zekerheid, zoals omschreven in artikel 2, eerste lid, 2°, van de wet van 15 januari 1990 - met name het Nationaal Inter-mutualistisch College -, in de ontworpen regeling wenst te betrekken, en op die wijze het geheel of een deel van de in die wet vervatte rechten en plichten uit te breiden tot die andere instellingen, volgt

(1) Artikel 6 van de wet van 15 januari 1990 luidt als volgt :

"Art. 6. De Kruispuntbank houdt een repertorium van de personen bij. Dit repertorium geeft per persoon aan welke types van sociale gegevens van persoonlijke aard in het netwerk beschikbaar zijn en waar ze worden bewaard.

Het repertorium geeft deze plaats van bewaring aan :

- 1° hetzij door de vermelding van de instelling van sociale zekerheid waar de gegevens worden bewaard;
- 2° hetzij door de vermelding van één of meerdere regelingen van de sociale zekerheid waar deze gegevens beschikbaar zijn, voor zover één of meerdere instellingen van sociale zekerheid belast met de toepassing van deze regeling of van deze regelingen een bijzonder repertorium van de personen bijhouden volgens de modaliteiten bepaald door de Koning".

.../...

uit wat voorafgaat dat daartoe de procedure van artikel 18 van de laatstgenoemde wet zal moeten worden gevolgd. Die wetsbepaling luidt als volgt :

"Art. 18. Onder de voorwaarden en volgens de modaliteiten die Hij bepaalt kan de Koning, bij in Minister-raad overlegd besluit op voorstel van het Beheerscomité van de Kruispuntbank en na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, het geheel of een deel van de rechten en plichten voortvloeiend uit deze wet en haar uitvoeringsmaatregelen uitbreiden tot andere personen dan de instellingen van sociale zekerheid.

Deze personen worden in het netwerk ingeschakeld in de mate van de uitbreiding waartoe wordt beslist".

In zoverre derhalve de bepalingen van het voor advies voorgelegde ontwerp-besluit betrekking hebben op andere beheersinstellingen van een secundair netwerk dan de instellingen voor sociale zekerheid bedoeld in artikel 2, eerste lid, 2°, van de wet van 15 januari 1990, mist het ontwerp, zonder de in artikel 18 van de wet beoogde uitbreiding, een voldoende wettelijke basis. Bij de hierna volgende opmerkingen is met die vaststelling rekening gehouden, hetgeen inhoudt dat de Raad van State, afdeling wetgeving, uitsluitend die bepalingen van het ontwerp ten gronde heeft onderzocht waarvoor een deugdelijke rechtsgrond in de wet van 15 januari 1990 valt aan te wijzen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST.

Aanhef.

1. Indien, zoals in het voorliggend ontwerp, de Koning optreedt ter uitvoering van een wet, kan worden volstaan met

.../...

een verwijzing naar die wet en dient in de aanhef geen melding te worden gemaakt van artikel 108 van de Grondwet. De eerste aanhefbepaling dient derhalve te worden geschrapt.

2. De verwijzing naar het koninklijk besluit van 13 augustus 1990 is overbodig. Om die reden moet ook de derde aanhefbepaling worden geschrapt.

3. Overeenkomstig hetgeen vanuit wetgevingstechnisch oogpunt gebruikelijk is, schrijve men in fine van de vierde aanhefbepaling "..., uitgebracht op 28 oktober 1993;".

4. Vermits het ontwerp voor advies aan de Raad van State, afdeling wetgeving, is voorgelegd, dient niet te worden gerefereerd aan de gecoördineerde wetten op de Raad van State en kan de vijfde aanhefbepaling beperkt blijven tot wat volgt :

"Gelet op het advies van de Raad van State;".

5. Er hoeft niet te worden verwezen naar het advies dat de Inspectie van Financiën over de ontworpen regeling heeft uitgebracht. Ook de zesde aanhefbepaling dient derhalve te worden weggelaten.

.../...

6. Er is met betrekking tot het voorliggend ontwerp-besluit geen formele motivering voorgeschreven; de dringende noodzakelijkheid dient evenmin te worden gemotiveerd, vermits het ontwerp voor advies aan de Raad van State is voorgelegd. De consideransen die zijn opgenomen in de zevende, achtste en negende aanhefbepaling worden dan ook beter weggelaten.

Artikel 1.

1. In de definitie van het begrip "Toezichtscomité" onder 3° schrappen men de woorden "zoals gewijzigd bij de wet van 6 augustus 1990".

2. Om de reden aangegeven onder de algemene opmerkingen sub 2, zijn in de definitie van het begrip "instelling" (artikel 1, 5°, van het ontwerp) de woorden "evenals iedere andere beheersinstelling van een secundair netwerk" te ruim om inpasbaar te zijn in die wet, zonder dat voorafgaandelijk de procedure van uitbreiding bedoeld in artikel 18 van de wet van 15 januari 1990 is doorlopen. Vermits de definities opgenomen onder 6° en 7° van artikel 1 van het ontwerp voortbouwen op de omschrijving van het begrip "instelling" in 5°, missen ook zij een voldoende rechtsgrond in zover erin andere beheersinstellingen worden bedoeld dan de instellingen van sociale zekerheid in de zin van artikel 2, eerste lid, 2°, van de wet van 15 januari 1990.

.../...

Artikel 2.

1. In artikel 2, § 1, 2°, kunnen in de Nederlandse tekst de woorden "voor de instellingen" worden geschrapt. Tevens wordt in fine van dezelfde bepaling beter geschreven : "... die hen zijn toevertrouwd door of krachtens een wettelijke of reglementaire bepaling betreffende de sociale zekerheid". In dat geval dient ook de redactie van artikel 2, § 1, 3°, in fine, op dezelfde wijze te worden aangepast.

2. In artikel 2, § 1, 3°, dient de verwijzing naar de wet van 9 augustus 1963 te worden vervangen door die naar de gecoördineerde wet. Men schrijve derhalve : "... de verzekeringsinstellingen zoals bedoeld in artikel 2, i), van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, wanneer deze mededeling ...". Wat de vermelding van het Nationaal Intermutualistisch College betreft, mag worden verwezen naar de algemene opmerkingen onder punt 2.

3.1. In de inleidende zin van artikel 2, § 2, kan het volstaan te schrijven : "De in § 1 bedoelde machtiging is evenmin vereist voor de mededeling binnen het netwerk, tussen ...".

3.2. Tenzij aan het invoegen van het woord "opvolgende" in artikel 2, § 2, c), een welbepaalde bedoeling ten grondslag ligt, lijkt dat woord te kunnen worden geschrapt.

.../...

Artikel 3.

Luidens artikel 3 van het ontwerp is er geen tussenkomst van de Kruispuntbank vereist voor de mededelingen bedoeld in artikel 2, § 1. Deze vrijstelling van de tussenkomst van de Kruispuntbank kan, wat het uitwisselen van de gegevens binnen een zelfde netwerk betreft, worden geacht in overeenstemming te zijn met de bedoeling van de wetgever (1).

Wel verdient het aanbeveling om de redactie van het artikel nauwer te doen aansluiten op die van artikel 14 van de wet van 15 januari 1990. Men schrijve dienvolgens :

"Art. 3. De mededeling van gegevens, bedoeld in artikel 2, § 1, geschiedt niet door bemiddeling van de Kruispuntbank".

(1) Tijdens de parlementaire voorbereiding van het ontwerp dat de wet van 15 januari 1990 is geworden, werd in dat verband onder meer gesteld : "De Minister preciseert dat wanneer gegevens uitgewisseld worden onder meer tussen instellingen die tot dezelfde tak van de sociale zekerheid behoren, geen beroep op de kruispuntbank moet worden gedaan. Een dergelijke uitwisseling bestaat ook nu reeds" (Gedr. St., Kamer, 1988-1989, nr. 899/4, blz. 74). En voorts : "Binnen de sectoren zelf zal de communicatie tussen de instellingen niet over de kruispuntbank moeten verlopen, maar zal wel aan de kruispuntbank de toelating moeten gevraagd worden voor de uitwisseling van de verschillende soorten gegevens" (Gedr. St., Kamer, 1988-1989, nr. 899/4, blz. 96).

Artikel 5.

In zover dit artikel in de tussenkomst van het Nationaal Intermutualistisch College voorziet, dient te worden verwezen naar de algemene opmerkingen onder punt 2.

Artikel 6.

1. Zoals de inleidende zin van artikel 6, eerste lid, is geredigeerd, zal het in dat lid bedoelde repertorium uitsluitend strekken tot het verzekeren van mededelingen van gegevens "zoals bedoeld in artikel 4". Zulks zou erop neerkomen dat een dergelijk register enkel zal moeten worden bijgehouden met betrekking tot het meedelen van gegevens tussen instellingen die tot een zelfde secundair netwerk behoren. Aan de Raad van State is meegedeeld dat een dergelijke beperking niet is gewild en dat een register zal moeten worden bijgehouden, ongeacht of het gaat om een uitwisseling van gegevens tussen instellingen binnen, dan wel buiten het secundair netwerk. Het verdient dan ook aanbeveling om in de inleidende zin van artikel 6, eerste lid, de woorden "zoals bedoeld in artikel 4" te schrappen. Op die wijze wordt trouwens beter aangesloten bij de ruime omschrijving van de in dat lid opgesomde functies.

2. In artikel 6, eerste lid, 2°, is niet duidelijk wat dient te worden begrepen onder de woorden "de anonimiteit verzekeren, bij de uitwisseling van gegevens via de Kruispuntbank". Aan de Raad van State is in dat verband meege-

.../...

deeld dat die woorden niet zozeer beogen tot uitdrukking te brengen dat de uitwisseling enkel voor welbepaalde doeleinden zal mogen gebeuren, doch dat die woorden een nadere modalisering willen mogelijk maken van de waarborgen welke zijn vervat in de voornoede wet van 8 december 1992 en inzonderheid in artikel 6 van die wet. Deze bedoeling dient, minstens in het verslag aan de Koning, te worden verduidelijkt.

3. In fine van artikel 6, eerste lid, 3°, is er een gebrek aan overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst. In de eerstgenoemde wordt geschreven "... , gegevens bezitten of nodig hebben"; de Franse tekst heeft het over "... mettent à disposition ou sollicitent des données".

4. In artikel 6, tweede lid, is niet duidelijk wat bedoeld wordt met "de functionaliteiten ... en de modaliteiten ervan vast te leggen".

Artikel 7.

1. De duidelijkheid, en derhalve de rechtszekerheid, zouden ermee zijn gebaat indien, wat de vóór de inwerking-treding van het besluit in ontwerp aangevangen mededelingen betreft, in de inleidende zin van artikel 7 een precieze datum werd ingeschreven.

.../...

Onverminderd de vorige opmerking, wordt in de inleidende zin voorts beter geschreven : "... vanaf het ogenblik dat die mededelingen een aanvang namen en, voor de mededelingen die een aanvang hebben genomen vóór de inwerkingtreding van dit besluit, vóór de eerste dag van de derde maand volgend op die waarin dit besluit in werking treedt".

2. Wat het in 2º vermelde Nationaal Intermutualistisch College betreft, mag worden verwezen naar de algemene opmerkingen onder punt 2.

Artikel 8.

De Franse tekst van artikel 8, eerste lid, zou beter worden gesteld als volgt : "Les déclarations au Comité de surveillance, visées à l'article 7, mentionnent au moins les institutions faisant l'objet de cette déclaration, aussi que ...".

Het verdient aanbeveling om in artikel 8, tweede lid, het orgaan van de Kruispuntbank te vermelden dat het beoogde model zal vaststellen. Hiermee rekening houdend zou dat lid bij voorbeeld kunnen luiden als volgt :

"De aangiften worden gedaan door middel van een formulier waarvan het model wordt vastgesteld door het beheerscomité van de Kruispuntbank".

.../...

Artikelen 9 en 10.

De artikelen 9 en 10 dienen als volgt in één artikel te worden samengevoegd :

"Art. 9. Het koninklijk besluit van 8 mei 1992 betreffende de mededeling van bepaalde sociale gegevens van persoonlijke aard binnen het netwerk van de Kruispuntbank voor de sociale zekerheid, wordt opgeheven.

De aangiften aan het Toezichtscomité die ter uitvoering van het koninklijk besluit van 8 mei 1992 voor de datum van inwerkingtreding van dit besluit werden verricht, gelden evenwel als aangifte in de zin van de artikelen 7, 3º en 8 van dit besluit".

Artikel 11.

Deze bepaling ware beter gesteld als volgt :

"Dit besluit treedt in werking op de eerste dag van de derde maand na die waarin het is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad".

Article 1er.

1. Dans la définition de la notion "Comité de surveillance" sous 3°, il y aurait lieu de supprimer les mots "modifié par la loi du 6 août 1990".

2. Pour les motifs indiqués dans les observations générales sous 2, les termes "ainsi que toute autre institution gérant un réseau secondaire" figurant dans la définition de la notion "institution" (article 1er, 5°, du projet) sont trop larges pour pouvoir se concilier avec cette loi sans mise en oeuvre préalable de la procédure d'extension visée à l'article 18 de la loi du 15 janvier 1990. Dès lors que les définitions de l'article 1er, 6° et 7°, du projet prennent comme point de départ la notion d'"institution" du 5°, elles sont également dénuées de fondement légal suffisant, dans la mesure où elles visent d'autres institutions de gestion que les institutions de sécurité sociale au sens de l'article 2, alinéa 1er, 2°, de la loi du 15 janvier 1990.

Article 2.

1. Dans le texte néerlandais de l'article 2, § 1er, 2°, les mots "voor de instellingen" peuvent être supprimés. Il serait également préférable de rédiger la fin de cette même disposition comme suit : "... qui leur sont confiées par ou en vertu d'une disposition légale ou réglementaire relative à la sécurité sociale". Dans ce cas, la rédaction de l'article 2, § 1er, 3°, devra également être adaptée dans le même sens.

.../...

2. A l'article 2, § 1er, 3°, il y a lieu de remplacer la référence à la loi du 9 août 1963 par une référence à la loi coordonnée. Il convient dès lors d'écrire : "... les organismes assureurs visés à l'article 2, i), de la loi instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, quand cette communication ...". En ce qui concerne la mention du Collège Intermutualiste National, il convient de se reporter aux observations générales sous le point 2.

3.1. Dans la phrase introductive de l'article 2, § 2, il peut suffire d'écrire : "L'autorisation visée au paragraphe 1er n'est pas d'avantage requise pour la communication, au sein du réseau, entre ...".

3.2. A moins que le mot "successives" ne figure à l'article 2, § 2, c), dans un but précis, ce mot paraît pouvoir être omis.

Article 3.

Aux termes de l'article 3 de l'arrêté en projet, l'intervention de la Banque-carrefour n'est pas requise pour les communications visées à l'article 2, § 1er. Cette dispense d'intervention de la Banque-carrefour peut, en ce qui concerne les échanges de données au sein d'un même

.../...

réseau, être réputée conforme à l'intention du législateur (1).

Il est toutefois recommandé de calquer davantage la rédaction de cet article sur celle de l'article 14 de la loi du 15 janvier 1990. Il y a dès lors lieu d'écrire :

"Art. 3. La communication des données visées à l'article 2, § 1er, ne se fait pas à l'intervention de la Banque-carrefour".

Article 5.

Dans la mesure où cet article prévoit l'intervention du Collège Intermutualiste National, il y a lieu de se référer aux observations générales sous 2.

(1) Au cours des travaux préparatoires relatifs au projet qui est devenu la loi du 15 janvier 1990, il a notamment été affirmé à ce sujet : "Le Ministre précise que lorsqu'un échange d'informations a lieu notamment entre des institutions appartenant à la même branche de la sécurité sociale, il n'y a pas lieu de passer par la Banque-carrefour. Ces échanges existent déjà maintenant". (Doc. parl. Chambre, 1988-1989, n° 899/4, p. 74). Et ensuite : "Au sein des branches elles-mêmes, la communication entre les organismes ne se fera pas nécessairement via la Banque-carrefour mais celle-ci devra autoriser l'échange de différents types de données" (Doc. parl. Chambre, 1988-1989, n° 899/4, p. 97).

Article 6.

1. Telle que la phrase introductive de l'article 6, alinéa 1er, est rédigée, le répertoire prévu à cet alinéa aura pour seul but d'assurer les communications "visées à l'article 4". Il s'ensuivrait qu'un tel registre ne devrait être tenu qu'en ce qui concerne la communication des données entre institutions appartenant à un même réseau secondaire. Il a été communiqué au Conseil d'Etat qu'une telle limitation n'a pas été voulue et que la tenue d'un registre sera obligatoire pour tout échange de données entre institutions, que celles-ci appartiennent ou non au réseau secondaire. Il est dès lors recommandé de supprimer les mots "visées à l'article 4" figurant dans la phrase introductive de l'article 6, alinéa 1er. Cette rédaction est d'ailleurs plus proche de la définition, en termes généraux, des fonctions énumérées par cet alinéa.

2. A l'article 6, alinéa 1er, 2°, la portée des mots "assurer l'anonymat lors des échanges de données à l'intervention de la Banque-carrefour" n'apparaît pas clairement. A cet égard, il a été communiqué au Conseil d'Etat que ces mots ne visent pas tant à exprimer que l'échange ne pourra intervenir qu'à des fins spécifiques, mais qu'ils doivent plutôt permettre de moduler les garanties inscrites dans la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel, et notamment dans l'article 6 de cette loi. Il convient de préciser cette intention au moins dans le rapport au Roi.

.../...

3. L'article 6, alinéa 1er, 3°, in fine, présente une discordance entre les textes français et néerlandais. Le texte français énonce "... mettent à disposition ou sollicitent des données" tandis que le texte néerlandais dispose "..., gegevens bezitten of nodig hebben".

4. A l'article 6, alinéa 2, il n'apparaît pas clairement ce qu'il faut entendre par "modaliser les fonctionnalités".

Article 7.

1. Par souci de plus de clarté, et partant d'une meilleure sécurité juridique, il conviendrait que la phrase introductive de l'article 7 comporte une date précise concernant les communications antérieures à l'entrée en vigueur de l'arrêté en projet.

Sans préjudice de l'observation précédente, il est par ailleurs préférable d'écrire dans la phrase introductive : "... à partir du moment où ces communications ont commencé et, pour les communications qui ont commencé avant l'entrée en vigueur du présent arrêté, avant le premier jour du troisième mois qui suit celui de l'entrée en vigueur du présent arrêté".

2. En ce qui concerne le Collège Intermutualiste National, il convient de se reporter aux observations générales sous 2.

.../...

Article 8.

Le texte français de l'article 8, alinéa 1er, gagnerait à être rédigé ainsi qu'il suit : "Les déclarations au Comité de surveillance, visées à l'article 7, mentionnent au moins les institutions faisant l'objet de cette déclaration, ainsi que ...".

Il est recommandé de mentionner à l'article 8, alinéa 2, l'organe de la Banque-carrefour qui fixera le modèle en question. Comte tenu de cette observation, cet alinéa pourrait par exemple s'énoncer comme suit :

"Les déclarations sont faites à l'aide d'un formulaire dont le modèle est fixé par le comité de gestion de la Banque-carrefour".

Articles 9 et 10.

Il y a lieu de fusionner les articles 9 et 10 en un seul article, rédigé comme suit :

"Art. 9. L'arrêté royal du 8 mai 1992 relatif à la communication de certaines données à caractère personnel au sein du réseau de la Banque-carrefour de la sécurité sociale est abrogé.

Les déclarations au Comité de surveillance qui ont été faites en exécution de l'arrêté royal du 8 mai 1992 avant la date d'entrée en vigueur du présent arrêté, sont toutefois réputées être des déclarations au sens des articles 7, 3° et 8 du présent arrêté".

.../...

Article 11.

Le texte néerlandais de cette disposition serait mieux rédigé comme suit : "Dit besluit treedt in werking op de eerste dag van de derde maand na die waarin het is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad".

De kamer was samengesteld uit

Mevrouw : S. VANDERHAEGEN,
Madame :

de Heren : M. VAN DAMME,
Messieurs : D. ALBRECHT,

G. SCHRANS,
E. WYMEERSCH,

Mevrouw : A. BECKERS,
Madame :

La chambre était composée de

kamervoorzitter,
président de chambre,

staatsraden,
conseillers d'Etat,

assessoren van de
afdeling wetgeving,
assesseurs de la
section de législation,

griffier,
greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. D. ALBRECHT.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. VAN VAERENBERGH, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. CLEMENT, adjunct-referendaris.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. D. ALBRECHT.

Le rapport a été présenté par M. W. VAN VAERENBERGH, auditeur. La note du Bureau de coordination a été rédigée et exposée par M. J. CLEMENT, référendaire adjoint.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

A. BECKERS.

S. VANDERHAEGEN.